

Muistelen ämmöäni.

Jouluilta 1951 Tuoni vieraili kuusamolaisessa kodissa. Se toi mukanaan kutsun tuonilmasiin jo sadannestoisella ikävuodella olleelle Okahvia Koskelle.

Vainaja oli syntynyt Vienan Kananaisen kylässä, josta siirtyi miehelään Kämpälän Seppä-Vikelle. Pitkään elämän vyyhteen sopi monta kierrosta, mutkaa ja solmua. Itse hän kerran sanoi: "Monenmoista sitä on ollut matassa, sekä hyvää jotta pahoja, sekä on ollut viluo jotta on ollut nälkyä, jotta on ollut sotua ta häikyö — kaikki päivät ei ole ollu samannäköset. Kotiloistana on pitänyt lähtie ta tänne miero matala, vain kun ne pitäy ne kaikki askeliet ottoa, mitä on määrätty, niin ei voi ni mitänä."

Viime kesänä oli minulla tilaisuus vielä käydä häntä tervehtimässä. Ihmeellisen hyvissä voimissa hän oli korkeasta iästään huolimatta. Yhtä ja toista, niitä vanhoja tapahtumia elämän varrelta hän muisti tarkkaankin, mutta nykyisiä jo sekoitti. Kysyin: "Vieläkö mahat iänellä itkie?" — "En poikan, enämpi jaksa, ei piä piä enempy". — Ei ihme. — Muuten Okahvia-ämmi oli Karjalassa ollessa kuulu häissä itkijä ja tietäjä. Kun kouluajanani ja sodasta lomalla ollessani kävin häntä tervehtimässä, hän joka ainoa kerta minut otti vastaan ja hyvästeli itkuvirellä. Ja hän itki "rinnasta", so. sepitti itkun siinä tilaisuudessa. Paljon hän taisi muutakin runoa. Hän oli harvinainen lahjakkuus, niin kuin prof. Lauri Kettunen sanoi lukiessaan lauluja, jotka olin häneltä muistiin merkinnyt. — Muuten sattui merkillinen tapaus. Vainajalta näet kaatui poika ensimmäisessä maailmansodassa, Huoti oli pojan nimi Vanhuksella oli kuitenkin aina sellainen ajatus, että sodantielle jäänyt poika tulisi takaisin. Kuinka ollakaan. Kesällä 1932 maisteri Eino Leskinen ollessaan Karjalan kielen keruupuuhassa tuli Okahvia-mummoa haastattelemaan, silloin tämä luulikin, nyt tuli hänen sootaan jäänyt poikansa takaisin. Leskinen näet oli ottanut etukäteen selkoa Kämpälän oloista päästäkseen puheen alkuun. "Et sie ken muu ole kuin Huoti, oi voi lapsuoni, missä maailmassa olet matan?" sanoi mummo ja vasta pitkän selvittelyn jälkeen uskoi asian todellisen laidan. — Maisteri Lauri Hannikainen ja eräät ylioppilasneitoset olivat käyneet jo Karjalassa ollessa häntä haastattelemassa.

Kun ajattelen isoäitini, Okahvia-ämmön elämää, hänen käsimyksiään, uhrauksiaan ja ennen muuta

Kauppaneuvos Juhani Tarma

70-vuotias.

Kauppaneuvos Juhani Tarma Joensuussa täytti tuon kunnioittavan iän 70 vuotta tämän toukokuun 8 pnä. Syntyneenä Vienan Karjalassa Kontokissa aloitti hän liikealan jo 13-vuotiaana toisten palveluksessa, mutta 21-vuotiaana hän perusti Lieksaan sekatarvakaupan, mikä liike harjoitti tukkukauppaa rajankin taakse Itäkarjalaan. Oli sitten mukana perustamassa Lieksan Kauppa Oy:tä. Siirryttyään Joensuuhun 1919 oli hän ensiksi silloin perustetun Pänttönen Oy:n toiminnanjohtajana. Perusti v. 1925 T-nimi Dobrinin & Saharof-nimisen kangasalan tukku- ja vähittäisliikkeen ollen sen toimitusjohtajana, kunnes 1935 aloitti nyttemmin suurliikkeeksi kehittyneen Tarma Oy:n. Monissa muissakin liikehommissa kauppaneuvos Tarma on ollut mukana.

Kauppaneuvos Tarma on osallistunut hyvin moniin kaupallisiin luottamustehtäviin, joissa hän merkittävänä henkilönä edelleen on. Niinikään hän on osallistunut lukuisiin yhteistä hyvää tarkoittaviin harrastuksiin, mm. tukemalla seurammekin työtä. Kauppaneuvoksen arvonimen hän sai v. 1943.

Lehtemme ja sen karjalainen lukijakunta muistaa varmaan kauppaneuvos Tarmaa hänen siirryttyä uudelle vuosikymmentäpaleelle ja onnittelee tarmokasta ja tunnustusta ansaitsevaa Karjalan poikaa hänen merkkipäivänsä johdosta!

KARJALAISET! Ryhtykää levittämään lehteämme ja siten tukemaan seuramme pitkäaikaista sivistystyötä. Suomalaisetkin asiamme ystävät tilaavat lehtemme mielellään kun vain tarjoatte.

Lehtemme seuraava numero ilmestyy kaksoisnumerona heinäkuun alkupuolella.

taistelua jokapäiväisen leivänkin puolesta, olihan hän neljäntoista lapsen äiti, tulee mieleeni hänen omat sanansa, jotka hän eräässä tilaisuudessa sanoi, ja jotka sopivat hänen viimeisen matkansa saattosanoiksi: "Katšo taivahaini Tuotto nämä kujin omattomat, kurja-aikaset hukuvannaiset kallishyvähien tuoilmaiksi tuakkolan hyvyyksiksi."

H. K.